

СВАКА РОСИ

ГРЧКИ МИТОВИ

ЗА
ДЕЦУ

МИТОВИ & ЉУБАВИ

Превела Бојана Алексић

мала лагуна

НАРЦИС КОЈИ ЈЕ ВОЛЕО НАРЦИСА

Када би Нарцис пролазио, време се заустављало.

Листови на ветру су престајали да шуште, краве на пашњаку су престајале да жваћу, а јелени у галопу су престајали да трче.

Неки момци су били снажни, други храбри или лукави, али не и Нарцис. Он је био само леп. Али заиста много леп. Био је тако леп да су се сви за њим окретали и гледали га. Имао је смеђу косу

прошарану златним праменовима, крупне продорне очи, танану фигуру која као да је нежно миловала оно поред чега би прошла.

Шетао је између мермерних храмова, а светина се пред њим раздвајала да му направи пролаз.

– Какво савршенство! Каква елеганција! – сви су узвикивали.

И Нарцис се препуштао том општем обожавању. Његове очи су се понекад огледале у капљицама

росе које су па-

дале с листова

биљке зване

медвеђа ша-

па, или у

бронза-

ном ко-

њу који

је красио башту, или у базену у којем су пливале јегуље.

Тада је Нарцис говорио:

– Ах, баш сам заносан! Тако бих волео да имам огледало, па да могу по читав дан да се огледам.

Обожаватељи су му нудили љубичице и лимунове цветове.

Нарцис је те поклоне бацао пошто нису били довољно драгоцени за њега.

– Шта бих радио с тим глупим цвећем?! Боље ми донесите драгуље! Огртач од корала! Кочије које вуку златни коњи!

Онда су се обожаваатељи извињавали и трчали да траже драгоценије поклоне.

Сви су били заљубљени у Нарциса, а он никога није волео зато што је мислио само на себе. У његовом срцу за неког другог није било места.

С небеских висина, док су седели прекрштених ногу на облацима изнад Олимпа, богови су пратили Нарциса и прћили своје божанске носеве.

– Овај момак се превише уобразио – мрмљао је Зевс, врховни бог.

– Ако овако настави, требало би да му прочитамо лекцију – говорио је Аполон, бог Сунца.

– Како је само сујетан! – цвркулала је Афродита, богиња лепоте. А баш је она била најсујетнија богиња на Олимпу, и зато није имала права да му придикује.

Једнога дана, неки нови обожавалац је пришао Нарцису. Био је то ружњикав младић, с облаком мишје сивих коврца на глави и очима округлим као да су жабље.

Нарцис га је с гађењем погледао.

– Мајко мила, како си ружан. Зар ниси могао барем да се очешљаш?

Младић се насмејао и погледао га очима пуним дивљења.

– Нарцисе... како си леп! Молим те, дозволи ми да ти будем пријатељ!

– Шта ти пада на памет? – одговорио је Нарцис. Зашто бих ја, овако савршен, желео да ми пријатељ буде наказа попут тебе.

Младић се увредио и проклео Нарциса. Пожелео је да и Нарцис заволи оно што му је недостижно.

Богови, који су све ово посматрали,

киптели су од беса. На небу су се од Зев-
совог гнева створили густе, црни, олујни
облаци.

– Момак је овога пута превршио сваку
меру! – загрмео је бог. – Добиће заслужи-
ну казну.

Немеза, богиња освете, постарала се
да се клетва младића испуни.